

3. Csikszentmihalyi, M. Flow: The psychology of optimal experience. New York: Harper and Row, 1990.
4. Hattie, J., & Timperley, H. The power of feedback. Review of Educational Research, 2007, vol. 77, no. 1, pp. 81–112.
5. Kizilhan, T., & Bal Kizilhan, S. The Rise of the Network Society - The Information Age: Economy, Society, and Culture. Contemporary Educational Technology, 2016, vol. 7, no. 3, pp. 277–280.
6. Maslach, C., & Leiter, M. P. Early predictors of job burnout and engagement. The Journal of Applied Psychology, 2008, vol. 93, no. 3, pp. 498–512.
7. Nissenbaum, H. Privacy as contextual integrity. 79 Wash. L. Rev., 2004, pp. 119.
8. Perloff, R. Daniel Goleman's Emotional intelligence: Why it can matter more than IQ [Review of the book Emotional intelligence, by D. Goleman]. The Psychologist-Manager Journal, 1997, vol. 1, no. 1, pp. 21–22.
9. Popham, W. J. Transformative assessment. Alexandria, VA: ASCD, 2008.
10. Schunk, D. H., & Zimmerman, B. J. (Eds.). Motivation and self-regulated learning: Theory, research, and applications (1st ed.). Routledge, 2007.
11. Solove, D. J. The digital person: Technology and privacy in the information age. NYU Press, 2004. GWU Law School Public Law Research Paper 2017-5.
12. Sternberg, R. J., & Funke, J. (Eds.). The psychology of human thought: An introduction. Heidelberg: Heidelberg University Publishing, 2019.
13. Sweller, J. Cognitive load during problem solving: Effects on learning. Cognitive Science, 1988, vol. 12, no. 2, pp. 257–285.
14. Werbach, K., & Hunter, D. For the win: How game thinking can revolutionize your business. Wharton Digital Press, 2012.

Лугова О.І.

канд. екон. наук, доцент

доцент кафедри обліку і оподаткування

Мерзлікіна М.О.

здобувач вищої освіти факультету менеджменту

Миколаївський національний аграрний університет

ОРГАНІЗАЦІЯ СПІВПРАЦІ БІЗНЕСУ ТА ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ У СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У сучасних умовах стрімкого розвитку технологій та змін на ринку праці ефективна співпраця між бізнесом і закладами освіти набуває стратегічного значення. Вона не лише сприяє підготовці конкурентоспроможних фахівців, а й забезпечує адаптацію освітніх програм до актуальних потреб роботодавців. Завдяки такій взаємодії підвищується практична підготовка студентів, а також активно впроваджуються інновації у навчальний процес. Здатність освітньої системи інтегрувати сучасні методики, технологічні рішення та ефективні моделі співпраці з бізнесом є важливим фактором економічного зростання України, особливо у сфері ІТ.

Сучасні університети дедалі частіше трансформуються з академічних установ у підприємницькі, що вимагає зміни підходів до навчання. Окрім фундаментальної освіти, важливо розвивати у студентів навички підприємницької діяльності, що можливо лише за умови тісної взаємодії між закладами вищої освіти та бізнесом. Особливо це стосується ІТ-галузі, де компанії потребують фахівців із сучасними компетенціями у програмуванні, кібербезпеці, штучному інтелекті та аналізі даних. Форми співпраці можуть бути різноманітними. В освітньому аспекті це оновлення навчальних програм, створення спеціалізованих курсів, проведення гостьових лекцій представників компаній, організація стажувань і дуального навчання. У науково-дослідному напрямі взаємодія включає спільні дослідження, розробку інноваційних ІТ-рішень, комерціалізацію наукових розробок та трансфер технологій у таких сферах, як штучний інтелект, Big Data, кібербезпека та blockchain. Важливу роль відіграє інфраструктурна підтримка, що передбачає створення на базі університетів інноваційних центрів, бізнес-інкубаторів та акселераторів для

розвитку студентських стартапів. У кадровому вимірі співпраця охоплює менторські програми, корпоративне навчання, підготовку спеціалістів під потреби компаній та сприяння працевлаштуванню випускників.

Взаємодія може мати універсальний або індивідуальний характер. Деякі програми орієнтовані на широке коло учасників і мають стандартизований формат, тоді як інші спрямовані на конкретні потреби компаній. Співпраця може бути короткостроковою, включаючи майстер-класи чи конкурси стартапів, або довгостроковою, що охоплює дуальну освіту, створення спільних дослідницьких центрів і стратегічні партнерства між університетами та компаніями. Крім того, вона може відбуватися як на індивідуальному рівні, коли студенти та викладачі залучаються до проєктів, так і на груповому, наприклад, у межах дослідницьких консорціумів та партнерських ініціатив.

Згідно з даними Міністерства фінансів [4], ІТ-сектор залишається одним із найпривабливіших напрямків для інвестування в Україні. Попри складні економічні та воєнні виклики, галузь демонструє стабільне зростання та модернізацію. Високий попит на цифрові технології створює сприятливі умови для залучення інвестицій та отримання прибутку. Саме тому розвиток співпраці між бізнесом та освітніми установами у сфері ІТ є важливим кроком для зміцнення позицій України на глобальному ринку.

Залишаються значні виклики для впровадження цих технологій. Відсутність ефективної координації між усіма зацікавленими сторонами ускладнює реалізацію спільних проєктів. Багато університетів не мають достатньої матеріально-технічної бази для проведення якісних досліджень, а ІТ-компанії не завжди готові вкладати кошти в освіту через орієнтацію на короткострокові прибутки. Крім того, спостерігається розрив між освітніми програмами та реальними потребами ринку праці.

Для подолання цих проблем необхідно впроваджувати ефективні механізми співпраці. Це передбачає модернізацію навчальних програм, залучення досвідчених практиків до викладання, створення інноваційних освітніх платформ та активний розвиток дуальної освіти. Такий підхід сприятиме поєднанню теоретичних знань із практичним досвідом, що допоможе скоротити розрив між освітою та потребами роботодавців. Крім того, варто стимулювати участь бізнесу у фінансуванні дослідницьких проєктів та створенні інноваційних центрів на базі університетів, що сприятиме комерціалізації наукових розробок і трансферу технологій у виробництво.

Важливу роль у цьому процесі має відігравати держава. Реалізація державних програм, надання грантів, податкові стимули для компаній, що інвестують у навчальні заклади, та створення сприятливого законодавчого середовища можуть суттєво посилити синергію між освітою та бізнесом. Це, у свою чергу, сприятиме розвитку інвестиційного клімату та забезпеченню сталого розвитку ІТ-екосистеми країни.

Таким чином, подолання існуючих викликів та впровадження нових моделей співпраці між бізнесом і закладами освіти у сфері ІТ є ключовим фактором зміцнення конкурентоспроможності української економіки. Інтеграція сучасних технологій у навчальний процес, створення можливостей для практичної підготовки фахівців, державна підтримка та ефективна координація всіх учасників співпраці сприятимуть формуванню інноваційної екосистеми, здатної відповідати сучасним викликам та забезпечувати стабільне економічне зростання країни.

Перелік використаної літератури:

1. GII Innovation Ecosystems & Data Explorer. URL: <https://www.wipo.int/gii-ranking/en/ukraine>.
2. Кучмієва Т. С. Вплив цифрових технологій на сучасне суспільство: трансформаційні аспекти. *Modern Economics*. 2023. № 41(2023). С. 67-72. DOI:[https://doi.org/10.31521/modecon.V41\(2023\)-10](https://doi.org/10.31521/modecon.V41(2023)-10)
3. Замкова, І., Дубініна, М., Сирцева, С., Чебан, Ю., Лугова, О., & Кучмієва, Т. (2023). Цифровізація вищої освіти в Україні: організаційно-прикладні аспекти. Дослідження для сільського розвитку 2023: Матеріали щорічної 29-ї міжнародної наукової конференції. Латвійський університет природничих наук і технологій. <https://doi.org/10.22616/rrd.9.2023.042> URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17102>
4. Офіційний веб-портал Міністерства фінансів України. URL: <https://www.mof.gov.ua/>